

31968L0193

17.4.1968

DZIENNIK URZĘDOWY WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

L 93/15

DYREKTYWA RADY
z dnia 9 kwietnia 1968 r.
w sprawie wprowadzania do obrotu materiału do wegetatywnego rozmnażania winorośli
(68/193/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 43,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Zgromadzenia ⁽¹⁾,

uwzględniając opinię Komitetu Ekonomiczno-Społecznego,

a także mając na uwadze, co następuje:

produkcja winogron stołowych i winogron przeznaczonych do produkcji win zajmuje istotne miejsce w rolnictwie Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej;

uzyskanie zadowalających efektów w uprawie winorośli zależy w dużej mierze od stosowania odpowiedniego materiału rozmnożeniowego; w tym celu, niektóre Państwa Członkowskie stosowały pewne ograniczenia przy wprowadzaniu do obrotu materiału go wegetatywnego rozmnażania winorośli, dopuszczając jedynie obrót roślinami zdrewniałymi i młodymi o wysokiej jakości; państwa te są w stanie wykorzystać doświadczenia systematycznych selekcji roślin dokonywanych od wielu dziesiątków lat i osiągnęły wyniki w rozwoju wystarczająco stabilnych i jednolitych odmian winorośli, które, z uwagi na swoje cechy, są wielce obiecujące z punktu widzenia zamierzonych celów;

zostanie osiągnięta większa produktywność w uprawie winorośli we Wspólnocie, jeśli przy wyborze odmian dopuszczonych do obrotu Państwa Członkowskie będą stosowały jednolite zasady, tak surowe jak jest to możliwe;

uzasadnione jest ograniczanie obrotu do pewnych odmian, tylko jeżeli hodowca winorośli może być pewien co do odmiany aktualnie otrzymywanego materiału rozmnożeniowego;

niektóre Państwa Członkowskie stosują w tym celu schematy kwalifikacji, których zamierzeniem jest, w drodze urzędowych inspekcji, zagwarantowanie tożsamości i czystości odmianowej, dobrego stanu zdrowia, szczególnie w odniesieniu do chorób

wirusowych; schematy takie mogą stanowić jedną z podstaw dla wprowadzenia jednolitego wspólnotowego systemu kwalifikacji;

schemat taki powinien być stosowany zarówno w przypadku obrotu materiałem rozmnożeniowym między Państwami Członkowskimi, jak i w obrocie krajowym;

zgodnie z ogólną zasadą, materiał rozmnożeniowy przeznaczony do produkcji winogron lub do produkcji materiału rozmnożeniowego powinien zostać dopuszczony do obrotu tylko wtedy jeśli został poddany urzędowemu badaniu i zatwierdzony zgodnie z zasadami kwalifikacji jako elitarny materiał rozmnożeniowy lub kwalifikowany materiał rozmnożeniowy; wybór terminu technicznego „elitarny materiał rozmnożeniowy” i „kwalifikowany materiał rozmnożeniowy” jest oparty na już istniejącej terminologii międzynarodowej oraz na już istniejących schematach wspólnotowych dla innych rodzajów i gatunków roślin;

pożądane jest ograniczenie wprowadzenia do obrotu do kwalifikowanego materiału rozmnożeniowego winorośli uzyskanego poprzez selekcję klonów; jednakże w chwili obecnej nie jest możliwe osiągnięcie tego celu, ponieważ zapotrzebowania wspólnotowe nie mogą zostać w całości pokryte przez taki materiał; dlatego wprowadzenie do obrotu skontrolowanego standardowego materiału rozmnożeniowego, który musi także posiadać tożsamość i czystość odmianową, ale który nie zawsze spełnia takie same warunki jak materiał rozmnożeniowy uzyskany poprzez selekcję klonów, może zostać dozwolony tymczasowo; jednakże ta kategoria materiału powinna być stopniowo eliminowana;

jeśli winorośle nie są rozmnażane lub jeśli materiał rozmnożeniowy nie jest przedmiotem obrotu w Państwie Członkowskim, to wydaje się uzasadnionym zwolnienie takiego państwa od obowiązku przeprowadzenia zatwierdzenia lub kontroli standardowego materiału rozmnożeniowego, jednakże bez oddziaływania na jego obowiązek ograniczania wprowadzania do obrotu do kwalifikowanego materiału rozmnożeniowego i standardowego materiału rozmnożeniowego;

⁽¹⁾ Dz.U. 156 z 15.7.1967, str. 30.

materiał rozmnożeniowy, który nie jest wprowadzany do obrotu, z uwagi na jego niewielkie znaczenie gospodarcze, nie powinien podlegać zasadom wspólnotowym; Państwa Członkowskie muszą zachować prawo stosowania przepisów szczególnych w odniesieniu do takiego materiału;

zasady wspólnotowe nie powinny mieć zastosowania dla materiału rozmnożeniowego przeznaczonego na wywóz do państw trzecich;

zasady wspólnotowe odnoszące się do materiału rozmnożeniowego produkowanego w państwach trzecich i będącego przedmiotem obrotu we Wspólnocie, muszą zostać przyjęte przez Radę najpóźniej 31 grudnia 1969 r.;

w celu polepszenia nie tylko jakości genetycznej materiału rozmnożeniowego we Wspólnocie, ale także jego cech zewnętrznych, muszą być ustanowione pewne wymagania, odnoszące się do czystości analitycznej, jakości i podziału na asortymenty;

w celu zagwarantowania tożsamości materiału rozmnożeniowego muszą zostać ustanowione zasady wspólnotowe dotyczące oddzielania partii, pakowania, plombowania i oznakowywania; stosowane etykiety powinny zawierać szczegółowe informacje niezbędne zarówno dla inspekcji urzędowej, jak i dla hodowców oraz powinny jasno wykazywać wspólnotowy charakter certyfikacyjny;

w celu zapewnienia, że oba wymogi dotyczące jakości materiału rozmnożeniowego oraz przepisów gwarantujących jego tożsamość są spełnione, Państwa Członkowskie muszą ustanowić przepisy dla odpowiednich mechanizmów kontrolnych;

materiał rozmnożeniowy spełniający te wymogi nie powinien, z zastrzeżeniem przepisów art. 36 Traktatu, podlegać żadnym ograniczeniom handlowym za wyjątkiem tych przewidzianych przez zasady wspólnotowe;

do czasu ustanowienia wspólnego katalogu odmian, stosowane ograniczenia powinny obejmować w szczególności prawo Państw Członkowskich do ograniczania wprowadzania do obrotu materiału rozmnożeniowego do tych odmian, które mają znaczenie dla uprawy i są używane na ich własnych terytoriach; niewłaściwym jest decydowanie w obecnym czasie, czy i pod jakimi warunkami Państwa Członkowskie mogą zakazywać, w całości lub w części, uprawiania na ich terytoriach niektórych odmian winorośli;

należy uznać w niektórych warunkach, że materiał rozmnożeniowy produkowany w innym Państwie Członkowskim z elitarnego materiału rozmnożeniowego kwalifikowanego w Państwie Członkowskim jest równoważny z materiałem rozmnożeniowym produkowanym w tym Państwie Członkowskim;

w okresach, w których występują trudności w uzyskiwaniu dostaw elitarnego materiału rozmnożeniowego różnych kategorii lub standardowego materiału rozmnożeniowego, materiał rozmnożeniowy spełniający mniej rygorystyczne wymagania może zostać czasowo dopuszczony do obrotu;

w celu harmonizacji stosowanych w różnych Państwach Członkowskich technicznych metod kwalifikacji i kontroli standardowego materiału rozmnożeniowego oraz w celu umożliwienia dokonania w przyszłości porównań między kwalifikowanym materiałem rozmnożeniowym lub kontrolowanym w obrębie Wspólnoty i pochodzącym z państw trzecich, w Państwach Członkowskich powinny być prowadzone badania w celu oceny jakości różnych kategorii materiału rozmnożeniowego;

Komisji powinno zostać powierzone zadanie przyjęcia niektórych środków do stosowania niniejszej dyrektywy; w celu ułatwienia wykonania proponowanych środków, powinna zostać udostępniona procedura dla zatwierdzenia ścisłej współpracy między Państwami Członkowskimi a Komisją w obrębie Stałego Komitetu ds. Nasiennictwa i Materiału Siewnego w Rolnictwie, Ogrodnictwie i Meśnictwie;

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Niniejsza dyrektywa stosuje się do materiału przeznaczonego do wegetatywnego rozmnażania winorośli (zwanego dalej „materiałem rozmnożeniowym”), produkowanego i będącego przedmiotem obrotu we Wspólnocie.

Artykuł 2

1. Dla celów niniejszej dyrektywy stosuje się następujące definicje:

A. **Winorośl:** rośliny z rodzaju *Vitis* (L.), przeznaczone do produkcji winogron lub do stosowania jako materiału rozmnożeniowego dla takich roślin.

B. **Materiał rozmnożeniowy:**

i) *Młode rośliny winorośli*

a) ukorzenione sadzonki: niezaszczone części ukorzenionych odrośli winorośli przeznaczone do sadzenia bez dalszego szczepienia lub przeznaczone na podkładki;

b) szczepy ukorzenione: części pędów winorośli złączone przez zaszczepienie, których część podziemna jest ukorzeniona.

- ii) Części młodych roślin winorośli
- a) pędy winorośli: pędy jednoroczne;
- b) sadzonki podkładowe do szczepienia (podkładki): części pędów winorośli przeznaczone do formowania podziemnej części ukorzonego szczepu;
- c) zrazy: części pędu winorośli przeznaczone do formowania naziemnej części ukorzonego szczepu lub rośliny zaszczipionej in situ;
- d) sadzonki: części odrośli winorośli przeznaczone do produkcji sadzonek ukorzenionych;
- C. *Matecznik podkładek*: szkółki, w których produkowane są sadzonki podkładowe do szczepienia, sadzonki lub sadzonki wierzchołkowe do szczepienia (zrazy).
- D. *Szkółki sadzonek*: szkółki, w których odbywa się uprawa sadzonek ukorzenionych lub ukorzenionych szczepów.
- E. *Elitarny materiał rozmnożeniowy*: materiał rozmnożeniowy, który
- a) został wyprodukowany na odpowiedzialność hodowcy zgodnie z przyjętymi praktykami utrzymywania odmiany;
- b) przeznaczony jest do produkcji materiału rozmnożeniowego;
- c) spełnia warunki ustanowione w załącznikach I i II dla elitarnego materiału rozmnożeniowego; oraz
- d) został uznany, w drodze badań urzędowych, za spełniający wyżej podane warunki.
- F. *Kwalifikowany materiał rozmnożeniowy*: materiał rozmnożeniowy, który
- a) jest uzyskiwany bezpośrednio z elitarnego materiału rozmnożeniowego danej odmiany lub, na życzenie hodowcy, z materiału rozmnożeniowego w stopniu hodowlanym przed elitarnym materiałem rozmnożeniowym, uznanego w drodze urzędowych badań za spełniający warunki podane w załącznikach I i II dla elitarnego materiału rozmnożeniowego;
- b) jest przeznaczony do:
- produkcji młodych roślin lub części roślin dla stosowania w produkcji winogron, lub
  - produkcji winogron,
- c) spełnia warunki ustanowione w załącznikach I i II dla kwalifikowanego materiału rozmnożeniowego; oraz
- d) został uznany, w drodze badań urzędowych, za spełniający wyżej podane warunki.
- G. *Standardowy materiał rozmnożeniowy*: materiał rozmnożeniowy, który
- a) posiada tożsamość i czystość odmianową;
- b) jest przeznaczony
- do produkcji młodych roślin lub części roślin, oraz
  - c) do wykorzystania w produkcji winogron;
  - d) spełnia warunki podane w załącznikach I i II dla standardowego materiału rozmnożeniowego; oraz
- H. został uznany, w drodze badań urzędowych, za spełniający wyżej podane warunki,
- a) *Środki urzędowe*: środki podejmowane przez:
- b) organ władzy państwowej; lub
- c) przez jakąkolwiek osobę prawną upoważnioną na podstawie prawa publicznego lub prywatnego, działającą na odpowiedzialność państwa; lub
- w przypadku działań pomocniczych, które także są pod kontrolą państwa, przez zaprzysiężone osoby fizyczne, pod warunkiem, że osoby wymienione w lit. b) i c) nie osiągają żadnych prywatnych korzyści z prowadzenia takich działań.
2. Państwa Członkowskie mogą:
- a) ustanowić, że nie będzie żadnej urzędowej kwalifikacji materiału rozmnożeniowego lub kontroli standardowego materiału rozmnożeniowego, jeśli materiał taki zwykle nie jest rozmnażany lub nie jest przedmiotem obrotu na ich terytorium;
- b) po wejściu w życie przepisów ustawowych, wykonawczych lub administracyjnych niezbędnych do wykonania niniejszej dyrektywy ustanowić przejściowo, że materiał rozmnożeniowy zastosowany do założenia matecznika podkładek lub szkółek jest równoważny z kwalifikowanym materiałem rozmnożeniowym lub kontrolowanym zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy jeśli, przed jego zastosowaniem, materiał ten spełniał te same warunki jak kwalifikowany materiał rozmnożeniowy lub kontrolowany zgodnie z przepisami niniejszej dyrektywy.

Artykuł 3

1. Państwa Członkowskie mogą zabronić wprowadzenia do obrotu materiału rozmnożeniowego winorośli na ich rynek w następujących przypadkach:

- jeżeli nie został urzędowo poświadczony jako „elitarny materiał rozmnożeniowy” lub „kwalifikowany materiał rozmnożeniowy” albo nie jest urzędowo kontrolowanym standardowym materiałem rozmnożeniowym, oraz
- jeżeli nie spełnia warunków ustanowionych w załączniku II.

2. Państwa Członkowskie mogą wprowadzić odstępstwa od przepisów ust. 1:

- a) dla materiału rozmnożeniowego będącego w stadium wegetacyjnym poprzedzającym elitarny materiał rozmnożeniowy;

b) dla doświadczeń lub do celów naukowych;

c) dla pracy selekcyjnej.

3. Państwa Członkowskie mogą wprowadzić odstępstwa odnośnie do minimalnej długości sadzonek podkładowych przeznaczonych do szczepienia (załącznik II część III pkt 1 B lit. a).

4. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17, może:

a) upoważnić Państwa Członkowskie, poprzez ustanowienie odstępstw od przepisów załącznika II część II pkt 1, do sklasyfikowania jako kwalifikowanego materiału rozmnożeniowego ukorzenionych szczepów powstałych przez połączenie kwalifikowanego materiału rozmnożeniowego szczepionego na standardowym materiale rozmnożeniowym; kwalifikacja taka powinna być przyznawana tylko na ustanowiony okres przejściowy i tylko do takiego czasu, gdy zainteresowane Państwa Członkowskie będą posiadały wystarczającą ilość elitarnego materiału rozmnożeniowego i kwalifikowanego materiału rozmnożeniowego do nowych nasadzeń;

b) ustanowić, że po ustalonych terminach materiał rozmnożeniowy niektórych odmian winorośli nie może być dopuszczony do obrotu, jeśli nie zostanie urzędowo kwalifikowany jako „elitarny materiał rozmnożeniowy” lub „kwalifikowany materiał rozmnożeniowy”.

Artykuł 4

Państwa Członkowskie mogą, w związku z warunkami ustanowionymi w załącznikach I i II, nakładać dodatkowe lub bardziej restrykcyjne wymagania dla kwalifikacji materiału rozmnożeniowego lub kontrolowania standardowego materiału rozmnożeniowego, produkowanego na ich własnym terytorium.

Artykuł 5

1. Każde Państwo Członkowskie sporządza urzędowy wykaz odmian winorośli dopuszczonych do kwalifikacji i kontroli standardowego materiału rozmnożeniowego na jego terytorium. Wykaz wskazuje na główne morfologiczne i fizjologiczne cechy, według których odmiany mogą być rozpoznawane.

2. Odmiana zostaje dopuszczona do kwalifikacji lub kontroli tylko wtedy, jeśli w drodze urzędowych lub urzędowo nadzorowanych badań, a zwłaszcza badań uprawowych, ustalono że odmiana jest dostatecznie jednolita i stabilna.

Jeśli wiadomym jest, że odmiana jest przedmiotem obrotu w innym Państwie Członkowskim pod inną nazwą, to nazwa ta także jest odnotowana w wykazie.

3. Zaakceptowane odmiany są urzędowo kontrolowane w regularnych odstępach czasu. Jeśli zostanie stwierdzone, że jakkolwiek z warunków koniecznych do akceptacji, poświadczenia lub kontroli nie jest dłużej spełniany, akceptacja zostaje unieważniona, a odmiana usunięta z wykazu.

4. Wykazy te i wszelkie wprowadzone do nich zmiany są niezwłocznie przesłane do Komisji, która informuje o tym inne Państwa Członkowskie.

Artykuł 6

Państwa Członkowskie wymagają, aby w celu sprawdzenia odmian, próbki były urzędowo pobierane zgodnie z właściwymi metodami.

Artykuł 7

Państwa Członkowskie zapewniają, że materiał rozmnożeniowy podczas uprawy, przerywania, pasynkowania roślin rodzicielskich winorośli, pakowania, przechowywania i transportu jest odseparowany, oznakowany co do odmiany oraz, o ile ma to zastosowanie w przypadku elitarnego materiału rozmnożeniowego i poświadczanego materiału rozmnożeniowego, co do klonu.

Artykuł 8

1. Państwa Członkowskie wymagają, aby materiał rozmnożeniowy był przedmiotem obrotu tylko w formie dostatecznie jednolitych partii i w zaplombowanych opakowaniach lub paczkach posiadających plombę i oznaczenia, jak zalecono w art. 9 i 10. Opakowania są zgodne z przepisami załącznika III.

2. W przypadku sprzedaży niewielkich ilości odbiorcy finalnemu oraz w przypadku sprzedaży winorośli w doniczkach, skrzynkach lub pudełkach, Państwa Członkowskie mogą wprowadzać odstępstwa od przepisów ust. 1 w odniesieniu do opakowań, plombowania i oznaczania.

Artykuł 9

Państwa Członkowskie wymagają, aby opakowania i paczki materiału rozmnożeniowego były urzędowo plombowane przez odpowiedzialną osobę w taki sposób, że przy ich otwieraniu plomba jest uszkodzana i nie może zostać ponownie nałożona.

Artykuł 10

1. Państwa Członkowskie wymagają, aby osoba odpowiedzialna za plombowanie dołączała na zewnątrz opakowania lub paczki materiału rozmnożeniowego etykietę w jednym z urzędowych języków Wspólnoty zgodnie ze specyfikacją podaną w załączniku IV; etykieta dołączana jest do urzędowej plomb; kolor etykiety jest biały dla elitarnego materiału rozmnożeniowego, niebieski dla kwalifikowanego materiału rozmnożeniowego i ciemnożółty dla standardowego materiału rozmnożeniowego.

2. Państwa Członkowskie mogą ustanawiać, że każda partia jest także zaopatrzona w dokument zawierający takie same informacje jak etykieta.

Artykuł 11

Państwa Członkowskie zapewniają że, tożsamość materiału rozmnożeniowego, począwszy od jego wzrostu lub momentu pobrania z winorośli rodzicielskich do momentu jego dostarczenia do finalnego odbiorcy, jest zabezpieczona przez system urzędowych kontroli ustanowiony lub przyjęty przez te państwa. Wprowadzają one odpowiednie ustalenia dotyczące urzędowej kontroli materiału rozmnożeniowego podczas obrotu, co najmniej poprzez sprawdzanie pobieranych próbek co do ich zgodności z wymaganiami niniejszej dyrektywy.

Artykuł 12

1. Państwa Członkowskie zapewniają, że elitarny materiał rozmnożeniowy i kwalifikowany materiał rozmnożeniowy, który został urzędowo zatwierdzony i którego kontenery zostały urzędowo oznakowane jak zalecono w niniejszej dyrektywie, oraz standardowy materiał rozmnożeniowy, którego kontenery zostały urzędowo oznakowane i zaplombowane jak zalecono w niniejszej dyrektywie, nie podlegają żadnym ograniczeniom handlowym ze względu na ich cechy, przeprowadzone badania, sposób oznakowania i plombowania, inne niż te ustanowione w niniejszej dyrektywie.

2. Państwa Członkowskie mogą:

- a) postanowić, w przypadku gdy Komisja nie przyjęła żadnych środków na mocy art. 3 ust. 4 lit. b) i żadne środki nie weszły w życie, że po ustalonych terminach materiał rozmnożeniowy pewnych gatunków winorośli nie może zostać dopuszczony do obrotu, jeśli nie został urzędowo poświadczony jako „elitarny materiał rozmnożeniowy” lub „kwalifikowany materiał rozmnożeniowy”;
- b) do czasu, gdy nie zostanie wprowadzony powszechny katalog odmian, ograniczać obrót materiałem rozmnożeniowym do tych odmian, które są wymienione w wykazie krajowym w oparciu o ich przydatność do uprawy i stosowanie na ich terytorium; warunki dotyczące włączania do tego wykazu są takie same dla odmian pochodzących z innych Państw Członkowskich, jak dla odmian krajowych.

Artykuł 13

Państwa Członkowskie zapewniają, że materiał rozmnożeniowy pochodzący bezpośrednio z elitarnego materiału rozmnożeniowego kwalifikowanego w jednym z Państw Członkowskich i uprawiany w innym Państwie Członkowskim mógł być zatwierdzony w kraju, w którym wyprodukowano elitarny materiał rozmnożeniowy, jeśli taki materiał rozmnożeniowy był poddany inspekcji polowej spełniającej warunki ustanowione w załączniku I, oraz jeśli urzędowe badanie wykazało, że spełnione są warunki ustanowione w załączniku II.

Artykuł 14

1. W celu usunięcia wszelkich tymczasowych trudności w ogólnym dostarczaniu elitarnego materiału rozmnożeniowego, kwalifikowanego materiału rozmnożeniowego lub standardowego materiału rozmnożeniowego, które wystąpią w jednym lub kilku Państwach Członkowskich i nie mogą być przewyżnione w obrębie Wspólnoty, Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 17, upoważnia jedno lub więcej Państw Członkowskich do przyjęcia w celu sprzedaży, na okres ustanowiony przez Komisję, materiału rozmnożeniowego należącego do kategorii spełniającej mniej rygorystyczne wymagania.

2. Kategoria materiału rozmnożeniowego każdej danej odmiany jest zaopatrzona w etykietę przewidzianą dla odpowiadającej jej kategorii; w każdym innym przypadku etykieta jest brązowa. Etykieta jest zawsze zawierać informację, że materiał rozmnożeniowy w odniesieniu do jego kategorii spełnia mniej rygorystyczne wymagania.

Artykuł 15

1. Niniejsza dyrektywa nie ma zastosowania do materiału rozmnożeniowego przeznaczonego na wywóz do państw trzecich.

2. Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną na wniosek Komisji, najpóźniej 31 grudnia 1969 r. przyjmuje środki dotyczące materiału rozmnożeniowego produkowanego w państwach trzecich i będącego przedmiotem obrotu we Wspólnocie.

Artykuł 16

1. W obrębie Wspólnoty przeprowadzane są badania w celu oszacowania jakości materiału rozmnożeniowego; badania te podlegają inspekcji przeprowadzanej przez Komitet określony w art. 17.

2. Badania te, w pierwszym etapie, są stosowane w celu zharmonizowania technicznych metod kwalifikacji kwalifikowanego materiału rozmnożeniowego oraz kontroli standardowego materiału rozmnożeniowego w celu uzyskania równoważnych wyników. Jak tylko cel ten zostanie osiągnięty, coroczne sprawozdania okresowe będą sporządzane w sprawie porównawczych testów i wysyłane z zachowaniem poufności do Państw Członkowskich i do Komisji. Komisja stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 17, ustala datę sporządzenia pierwszego sprawozdania.

3. Komisja, stanowiąc zgodnie z procedurą określoną w art. 17, podejmuje niezbędne ustalenia dotyczące przeprowadzania badań. Badaniom może także podlegać materiał rozmnożeniowy wyprodukowany w państwach trzecich.

Artykuł 17

1. W przypadku stosowania procedury ustanowionej w niniejszym artykule, wszelkie sprawy są przekazywane przez przewodniczącego, zarówno z jego własnej inicjatywy, jak i na życzenie przedstawiciela Państwa Członkowskiego, do Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa (zwanego dalej „Komitetem”), powołanego decyzją Rady z dnia 14 czerwca 1966 r. (1)

2. W Komitecie głosy Państw Członkowskich są ważne zgodnie z art. 148 ust. 2 Traktatu. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

(1) Dz.U. 125 z 11.7.1966, str. 2289/66.

3. Przedstawiciel Komisji przedstawia Komitetowi projekt środków, które mają być przyjęte. Komitet wydaje swoją opinię o takich środkach w terminie ustalonym przez przewodniczącego, w zależności od pilności sprawy. Opinie są wydawane większością dwunastu głosów.

4. Komisja przyjmuje środki, które stosuje się bezzwłocznie. Jednakże, jeśli środki te nie są zgodne z opinią Komitetu, Komisja niezwłocznie powiadamia o tym Radę. W takim przypadku, Komisja może odroczyć stosowanie środków, które przyjęła, na okres nie dłuższy niż jeden miesiąc licząc od daty powiadomienia.

Rada, stanowiąc kwalifikowaną większością głosów, może podjąć inną decyzję w ciągu jednego miesiąca.

Artykuł 18

Niniejsza dyrektywa nie narusza przepisów prawa krajowego uzasadnionych ochroną zdrowia i życia ludzi, zwierząt lub roślin albo ochroną własności przemysłowej i handlowej.

Artykuł 19

Państwa Członkowskie wprowadzą w życie, najpóźniej do 1 lipca 1969 r. środki niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy i niezwłocznie powiadomią o tym Komisję.

Artykuł 20

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Luksemburgu, dnia 9 kwietnia 1968 r.

W imieniu Rady

E. FAURE

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

WARUNKI DOTYCZĄCE UPRAWY

I. Warunki ogólne

1. Uprawa posiada dostateczną tożsamość i czystość odmianową.
2. Warunki uprawy plantacji i stadium rozwojowe roślin są takie, aby możliwe było sprawdzenie odpowiednio tożsamości i czystości odmianowej.
3. Największą uwagę należy zwrócić na zagwarantowanie, aby gleba, w której zakładane są mateczniki podkładek i szkółki sadzonek, przeznaczonych do uprawy elitarnego materiału rozmnożeniowego lub kwalifikowanego materiału rozmnożeniowego, nie była zarażona przez organizmy szkodliwe, a zwłaszcza przez wirusy.
4. Dopuszcza się obecność organizmów szkodliwych, obniżających wartość materiału rozmnożeniowego jedynie na najniższym możliwym poziomie.
5. Uprawa jest wolna od roślin wykazujących objawy chorób wirusowych.
6. Wskaźnik wypadania w matecznikach podkładek przeznaczonych do produkcji kwalifikowanego materiału rozmnożeniowego nie powinien przekraczać 5 %; w matecznikach podkładek przeznaczonych do produkcji standardowego materiału rozmnożeniowego nie powinien przekraczać 10 %. Jeśli wypadanie roślin było spowodowane przez czynniki fizyczne, to wskaźnik ten może wyjątkowo przekroczyć ustalone wartości.
7. Każdego roku przeprowadzana jest co najmniej jedna inspekcja uprawy; powtórna inspekcja uprawy jest przeprowadzana w przypadkach spornych w kwestiach, jakie mogą zostać przyjęte bez uszczerbku dla jakości materiału rozmnożeniowego.

II. Warunki specjalne

1. Szkółki sadzonek nie powinny być zakładane w obrębie, lub w odległości kilku metrów, od winnic przeznaczonych do produkcji owoców.
  2. Części roślin winorośli używane do produkcji ukorzenionych sadzonek i ukorzenionych szczepów są pobierane z kontrolowanych i zatwierdzonych mateczników podkładek.
-

ZAŁĄCZNIK II

WARUNKI DOTYCZĄCE MATERIAŁU ROZMNOŻENIOWEGO

I. Warunki ogólne

1. Materiał rozmnożeniowy posiada tożsamość i czystość odmianową; w przypadku obrotu materiałem standardowym dopuszcza się stosowanie 1 % tolerancji.
2. Minimalna czystość techniczna: 96 %:
Za zanieczyszczenie techniczne jest uznawany:
  - a) materiał rozmnożeniowy wysuszony całkowicie lub przesuszony częściowo, nawet jeśli po przesuszeniu został zwilżony wodą;
  - b) materiał rozmnożeniowy uszkodzony, słaby lub zepsuty, a zwłaszcza jeśli uszkodzenia powstały na skutek gradu lub mrozu albo gdy materiał jest zgnieciony lub połamany.
3. Dopuszcza się obecność organizmów szkodliwych, obniżających przydatność materiału rozmnożeniowego jedynie na najniższym możliwym poziomie.

II. Warunki specjalne

1. Szczepy ukorzenione:

Szczepy ukorzenione otrzymane przez połączenie elitarnego materiału rozmnożeniowego szczepionego na elitarnym materiale rozmnożeniowym jak również elitarnego materiału rozmnożeniowego szczepionego na kwalifikowanym materiale rozmnożeniowym są klasyfikowane jako elitarny materiał rozmnożeniowy. Szczepy ukorzenione otrzymane przez połączenie kwalifikowanego materiału rozmnożeniowego szczepionego na materiale elitarnym jak również kwalifikowanego materiału rozmnożeniowego szczepionego na kwalifikowanym materiale rozmnożeniowym są klasyfikowane jako zatwierdzony materiał rozmnożeniowy. Wszelkie inne połączenia są klasyfikowane jako standardowy materiał rozmnożeniowy.

2. Części młodych roślin winorośli:

Pędy winorośli osiągają odpowiednią fazę dojrzałości drewna. Współczynnik „drewno/rdzeń” jest prawidłowy dla danej odmiany.

III. Kalibrowanie

1. Sadzonki podkładowe do szczepienia, sadzonki i zrazy:

A. Średnica

Średnica jest mierzona w najszerszym punkcie przekroju poprzecznego wierzchołka.

a) Sadzonki podkładowe do szczepienia i zrazy:

a) średnica wierzchołka:

- i) *vitis rupestris* i jej mieszańce z *vitis vinifera* 6-12 mm;
- ii) inne odmiany 6,5-12 mm;

w przypadku *vitis rupestris* i jej mieszańców z *vitis vinifera*, liczba pędów o średnicy nieprzekraczającej 7 mm, oraz w przypadku innych odmian liczba pędów o średnicy nieprzekraczającej 7,5 mm, nie powinna przekraczać 25 % całej przesyłki;

b) maksymalna średnica grubszego końca wynosi 14 mm, za wyjątkiem sadzonek wierzchołkowych do szczepienia roślin *in situ*. Cięcie jest dokonane co najmniej 2 cm poniżej najniższego oczka;

b) Sadzonki:

minimalna średnica wierzchołka: 3,5 mm

B. Długość

Długość jest mierzona od najniższej części najniższego kolanka: szczytowe międzywęźle musi pozostać nienaruszone.

- a) sadzonki podkładowe do szczepienia: minimalna długość 1,05 m;
- b) sadzonki: minimalna długość: 55 cm; w przypadku *vitis vinifera* 30 cm;
- c) zrazy: minimalna długość 50 cm, z co najmniej pięcioma używalnymi oczkami.

2. Sadzonki ukorzenione

A. Średnica

Średnica, mierzona w połowie międzywęźla bezpośrednio pod przyrostem i wzdłuż najdłuższej osi nie powinna być mniejsza niż 5 mm.

B. Długość

Odległość od pierwszego punktu wyrastania korzeni do podstawy przyrostu nie powinna być mniejsza niż:

- a) dla podkładek - 30 cm;
- b) dla innych ukorzenionych sadzonek - 22 cm.

C. Korzenie

Każda roślina posiada co najmniej trzy dobrze uformowane i równomiernie ułożone korzenie. Jednakże odmiana oznaczona numerem 420 może posiadać tylko dwa dobrze uformowane korzenie, pod warunkiem, że znajdują się one po przeciwnych stronach.

3. Szczepy ukorzenione:

- a) długość łodygi wynosi co najmniej 20 cm;
  - b) korzenie: każda roślina posiada co najmniej trzy dobrze uformowane i równomiernie ułożone korzenie. Jednakże odmiana oznaczona numerem 420 może posiadać tylko dwa dobrze uformowane korzenie, pod warunkiem, że znajdują się one po przeciwnych stronach;
  - c) miejsce szczeplenia: każda roślina posiada odpowiednie, prawidłowe i solidne miejsce szczeplenia.
-

ZAŁĄCZNIK III

OPAKOWANIA

Skład opakowań lub paczek:

Typ	Liczba
1. Szczepy ukorzenione	25
2. Ukorzenione sadzonki	50
3. Zrazy	100 lub 200
4. Sadzonki podkładowe do szczepienia	200
5. Sadzonki podkładek i sadzonki vitis vinifera	200 lub 500
6. Inne sadzonki	200

ZAŁĄCZNIK IV

ETYKIETA

A. Wymagane informacje

- a) 1) „Norma EWG”.
  - 2) Nazwa (nazwisko) i adres producenta lub jego numer identyfikacyjny.
  - 3) Usługa kwalifikacji lub kontroli i Państwo Członkowskie.
  - 4) Numer referencyjny partii.
  - 5) Odmiana oraz, w razie potrzeby klon (dla zrazów ukorzenionych, klonów podkładek i sadzonek wierzchołkowych do szczepienia).
  - 6) Kategoria.
  - 7) Kraj produkcji.
  - 8) Ilość.
  - 9) Długość - dla sadzonek podkładowych do szczepienia, jeśli Państwo Członkowskie przyznaje odstępstwa od przepisów dotyczących minimalnych długości (art. 3 ust. 3).
- b) W przypadku „sadzonek ukorzenionych” i „szczepów ukorzenionych”, wystarczające jest podanie informacji wymienionych w lit. a) pkt 1, 2, 5, 6 i 7.

B. Minimalne wymiary

- a) 110 mm × 67 mm dla sadzonek podkładowych do szczepienia, zrazów i sadzonek;
  - b) 80 mm × 70 mm dla sadzonek ukorzenionych i szczepów ukorzenionych.
-